

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

* Ηνοιξε τὰς πύλας της ἐν Βερολίῳ ἡ διεθνὴς ἐκδόσεις χειροτεχνημάτων, ἡτις διοργανοῦνται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ «Lyceum Club».

* Ἡ ἐκδοσις αὕτη εἶνε ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Πριγκιπίσσης Σοφίας, ἡ ὅπ. ια διεδέχθη εἰς τὴν θέσιν ταύτην τὴν αὐτοκράτειραν Φρειδερίκον. Ἐπειδὴ ἡ πριγκίπισσα Σοφία δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ μεταβῇ εἰς Βερολίον, θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὴν ἡ κ. Σοφία Σλήμαν.

Εἰς τὴν διεθνή ταύτην ἐκδοσιν θὰ ἀποσταλῶσι χειροτεχνήματα παντὸς εἶδους ἐξ ὧν τῶν μερῶν τοῦ κόσμου. Ἐκ τῆς Ἑλλάδος μετέσχον: τὸ Ἐργαστήριον τῶν Ἀπόρων μὲ διάφορα εἶδη, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ εἰς θανμάσιος τάτης ἀντιγραφὴ σχεδιάσματος τοῦ Ὁρχομένου, ἡ Βασιλικὴ Σχολὴ χειροτεχνημάτων, ἡ Σχολὴ δαντελλῶν Ἀγνῆς καὶ πολλὰ ἄλλα Ἑλληνικὰ καταστήματα.

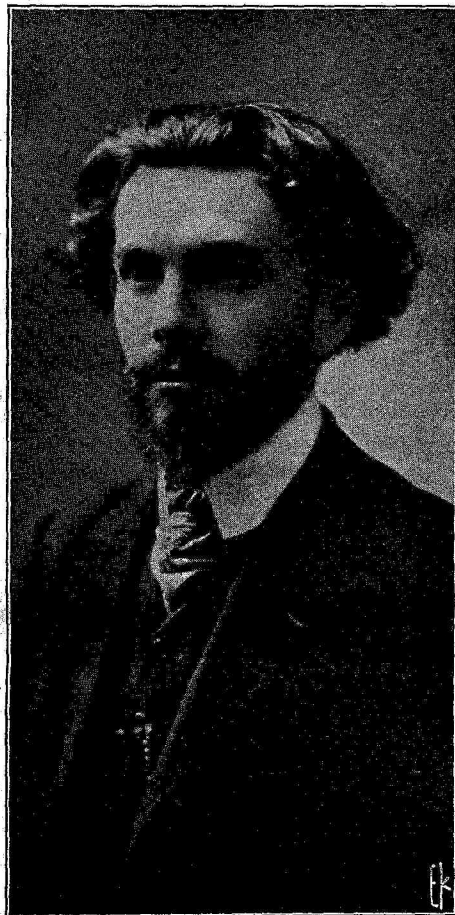
* Ἐν Βρυξέλλαις ἰδρύθη μία Ἑταιρεία Βέλγων εἰκονογράφων καὶ σχεδιαγράφων, ἀνάλογος πρὸς τὴν τῶν Ὑδατογράφων, σκοποῦσα τὴν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν συνεταίρων της, καὶ τὴν διαμόρφωσιν μιᾶς τέχνης ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εὐδοκίμου. Θὰ διοργανοῖ ἐπίσης ἐτησίως ἐθνικὰς ἐκδόσεις τῆς εἰκονογραφίας ἐν Βελγίῳ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἡ τοῦ 1910 θὰ εἶνε διεθνὴς καὶ θ' ἀποτελέσῃ παράρτημα τῆς ἐκδόσεως τῶν Βρυξελλῶν. Ἡ ἑταιρεία αὕτη θὰ φροντίσῃ ἐπίσης διὰ τὴν ἰδρύσιν συνδικάτου, εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ, κλπ.

* Τὸ Κογκρέσσον τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον θὰ ψηφίσῃ 5,000,000 δολάρια πρὸς ἀνέγερσιν μνημεῖου εἰς τὸν Ἀβραὰμ Λίνκολν. Πλησίον τοῦ Καπιτωλίου θὰ κατασκευασθῇ πάρκον ἐκτάσεως τριᾶκοντα στρεμμάτων, εἰς τὸ μέσον δὲ αὐτοῦ θὰ τοποθετηθῇ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Λίνκολν, διὰ τὸν ὅποιον θὰ δαπανηθῶσιν 1,000,000 δολάρια. Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ νομοσχεδίου θὰ συμπέσῃ μὲ τὴν ἐκατοστήν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων τοῦ Λίνκολν, τὴν 12ην Φεβρουαρίου.

* Ἐν τῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ «Παρθασὼ» ἤρξαντο αἱ φιλολογικαὶ προσεπιδείξεις. Ὡμιλήσαν οἱ κ. κ. Ἀντωνος περὶ Βορείου σέλαος ἐμφανισθέντος ἐν τῇ πατρίδι του πρὸ 40τίας καὶ προκαλέσαντος πανικόν, ὁ κ. Νιρβάνας περὶ συγγραφάτων λογοκλόπων, ὁ κ. Τσοκόπουλος περὶ τῆς γενέσεως τῶν τραγουδιῶν τοῦ δρόμου. Καὶ αἱ τρεῖς ὁμιλίαι ἦσαν εὐθυμογραφικαί, ἐκλείας δὲ τῆς ομάδος τὴν παρέλασιν ὁ κ. Πολέμης δι' ἑνὸς ὕμνου πρὸς τὰς γυναικας καὶ τριῶν λυρικῶν ποιημάτων.

Τὴν δευτέραν τετράδα ἀπετέλεσαν οἱ κ. κ. Καμπούρογλος ὁμιλήσας περὶ τῶν παλαιῶν μητροπόλεων τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ Ε'. αἰῶνος ὅτε ὁ Παρθενῶν ἐκρηγνέμευσεν ὡς τοιοῦτος μέχρι τοῦ νῦν στρατιωτικοῦ ἀγροπείου, ὁ κ. Σπανδωνῆς διελέχθη περὶ τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τοῦ χοροῦ, ὁ κ. Στρατηγῆς ἀπήγγειλε ποιήματα ἐκ τῆς νέας συλλογῆς του καὶ ὁ κ. Δημητρακόπουλος ἀνέπτυξε πρωτότυπον θεωρίαν περὶ τῶν Νεοελληνικῶν διαλέκτων, ἃς ἀποδίδει εἰς κλιματολογικὰς ἀφορμάς.

* Ὁ νέος διευθυντὴς τῆς ὁρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν κ. Ἀρμάνδος Μάρσικ, διπλωματοῦχος τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου, ὅστις ἀντεκατέστης τὸν ἀναχωρήσαντα κ. Ρέτιτς, εἶνε ἀνεγνωρισμένης ἱκανότητος. Εἰς τὴν πρῶ-

Α. Μάρσικ

τὴν ἐφετινὴν συναρχὴν τοῦ Ὁδείου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἡ ὁρχήστρα ἐξετέλεσε τὴν εἰς 40 ἔλασσον συμφωνίαν τοῦ Βετάρβεν τελείως, ὡς καὶ τὴν Ἀρλεζίν τοῦ Μπιζέ, ἡτις μετὰ πολλῆς λεπτότητος ἀπεδόθη, ἥτο δὲ καταφανὴς ἡ διαφορὰ τῆς ἐκτελέσεως, διότι δὲν εἶνε πρῶτη φορὰ καθ' ἣν ἡ ὁρχήστρα ἐκτελεῖ αὐτὴν.

* Τὸν προσεχῆ Ἰούλιον τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λειψίας θὰ ἐωρτάσῃ τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλλ. Πανεπιστημίου ὠρίσθη ὁ κ. Γ. Στρέϊτ.

* Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουαρίου θὰ ἐορταστοῦν τρεῖς ἐκατονταετηρίδες γεννήσεων, ἡ τοῦ Μένδελσον (3 Φεβρ.), τοῦ Δάρβιν (12 Φεβρ.), τοῦ Λίνκολν (12 Φεβρ.) καὶ τὴν 1 Μαρτίου τοῦ Σοπὲν. Ἐωρτάσθη ἡδὴ ἡ ἐκατονταετηρίς τοῦ Ἐδγάρ Πόε, γεννηθέντος τῇ 19 Ἰανουαρίου 1809. Ὡσαύτως θὰ ἐορτασθῇ προσεχῶς καὶ ἡ ἐκατονταετηρίς τοῦ Χάινδν.

* Παρὰ τὰς Βρυξέλλας ὤρισθεν τὸν δάσους τῆς Cambre ἀνεγείρεται τὸ μέγα σύμπλεγμα τοῦ Rodin: «Les Bourgeois de Calais». Τοῦ ἔργου τούτου τοῦ ὁποίου τὸ

θανάσιον πρωτότυπον ἐστὶν ἐν Καλαί, ὑπάρχουσι τρία ἀντίγραφα ἀνήκοντα εἰς ἰδιώτας. Ὁ γλύπτης ἐπεφύλαξε δι' ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα καὶ τετάρτου ἀντιγράφου, προωρισμένου διὰ τὴν πόλιν τῶν Παρισίων.

★

Ἀπέθανεν ἐν Βερολίῳ ὁ ποιητὴς Ἑρνέστος Βίλντεμπρουχ. Τῷ 1897 τῇ ἐντολῇ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἔγραψε θεατρικὸν ἔργον ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τοῦ Γουλιέλμου Α', ὅπερ καὶ παρεστάθη Ὁ Βίλντεμπρουχ ἔγραψε ποιήματα, δράματα καὶ μυθιστορήματα. Ἐγεννήθη ἐν Βηρτιῳ τῷ 1845 ἐκ μητρὸς Ἑβραίας. Τὸ τελευταῖον τὸν δόγμα ἡ «Θυγάτηρ τοῦ Ρουμπεστάιν» ἐπρόκειτο νὰ πάλῃ, ἡ Σάρρα Βερνάρ.

★

Εἰς τὸ Λονδίνον συνέχεται τὸν προσεχῆ Ἰούνιον Παιμβρετανικὸν συνέδριον, οὗτος θὰ μετάρχουν οἱ διευθυνταὶ τῶν σπουδαιοτέρων Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, τῶν ἐκδομένων ἀνὰ τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Θὰ συγκεντρωθοῦν δηλαδὴ ἐπὶ τὸ αὐτὸ δημοσιογράφοι ἀπὸ τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὴν Ν. Ἀφρικὴν, ἀπὸ τὴν Ν. Ζηλανδίαν καὶ ἀπὸ τὰς Ἰνδίας καὶ ἀπὸ τὸν Καναδᾶν, διὰ νὰ γυρωθοῦν καὶ προσωπικῶς μεταξὺ τῶν, οἱ σπουδαιοτάτοι οὗτοι συντελεσταὶ τοῦ μεγάλου τῆς Αὐτοκρατορίας.

Εἰς χιλίους κατ' ἐλάχιστον ὅρον ὑπολογίζονται οἱ συγκεντρωθέντες ἐν Λονδίῳ σύνεδροι δημοσιογράφοι τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου. Μόνον εἰς τὸν Καναδᾶν ἐκδίδονται 1249 ἐφημερίδες, ἐξ ὧν 117 ἡμερησῖαι, καὶ ἄλλαι τόσαι περίπου εἰς τὴν Αὐστραλίαν.

★

Ὁ κ. Γεωργαντὴς ἐπεράτωσε νέον γλυπτικὸν ἔργον, τὸν «Ἀστερον». Εἶνε τὸ ἄγαλμα πληρὲς ἀληθείας καὶ κινήσεως, θὰ ἐκτεθῇ, δὲ εἰς τὴν προσεχῇ ἐκθέσει τοῦ Ζαπτείου. Ἐπίσης ἐφιλοτέχνησε τὴν «Ἡδυπάθειαν» γυναικα ἐπὶ ἐδρανὸν ἀναπαυομένην.

★

Ἡ οἰκὸγένεια τοῦ ἀειμνήστου γλύπτου Βροῦτου ἀπεφάσισε νὰ διατηρήσῃ τὸ ἐργαστήριον, ἐν τῷ ὁποίῳ εἶνε ἐκτεθειμένα τὰ τέλειστα ἔργα τοῦ θανόντος καλλιτέχνου.

Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ θὰ ἀνεγερθῇ μνημεῖον, φέρον τὴν προτομὴν τοῦ, ἧς ἡ φιλοτέχνησις ἀνετέθη ὑπὸ τῆς οἰκογενείας εἰς τὸν προσφιλεῖ μάρτυρ τῶν Βροῦτου κ. Γεωργαντῆν.

★

Ἐκθέσις Γραμματοσῶμων καὶ συνέδριον Γραμματουλλεκτῶν γεννησεται εἰς Μάντισεστερ τῇ 18 Φεβρουαρίου.

★

Ἡ πρώτη ἑλληνικὴ ὁπερέττα ἐγρᾶφη συνεργασίᾳ τῶν κ. κ. Δημητράκοπουλου καὶ Γρανίτσα, με μελοποιὸν τὸν κ. Θ. Σακελλαρίδην. Εἶνε ναυτικῆς ὑποθέσεως καὶ εὐτυλοφορήθη «Σία καὶ ἀράξαμε». Θὰ παιχθῇ κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον.

★

Ὁ φιλελληνικώτατος διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» ἀπέθανε.

★

Ἀγρίαν λογοκρισίαν ὑπέστη ὁ ἀτυχὴς Μολιέρους ἐν Ἰαπωνίᾳ. Κανὲν ἀπολύτως ἔργον τοῦ δὲν ἐπετρέπη νὰ παιχθῇ, διότι κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν Ἰαπώνων ὁ Μολιέρους εἶνε ἐπικίνδυνος ἀναρχικὸς, προσβάλλων καὶ συγκλονίζων τὰς βάσεις τῆς νεωτέρας ἰαπωνικῆς κοινωνίας. Πρὸ παντὸς δὲν ἠδύνατο οἱ ἡθικοὶ κίτρινοι νὰ τοῦ συγχωρήσουν τὴν προσπάθειαν νὰ γελιοποιήσῃ καὶ ἐξασθενήσῃ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν. Εἰς τὰς κωμῳδίας τοῦ Μολιέρους δὲν ὑπάρχει οὔτε μίνα σκηνὴ εἰς τὴν ὁποίαν ὁ

πατὴρ νὰ μὴ περιπαίξεται παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ.

Μία ἄλλη κακία τῶν κλασικῶν τούτων ἔργων εἶνε ἡ σχέσις τῶν δύο φύλων. Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἡ σύζυγος ὁφείλει ἀπόλυτον ὑπακοὴν εἰς τὸν ἄνδρα, μὴ τολμῶσα οὐδὲ κἄν νὰ τῷ ἀντείσῃ. Τούναντίον ὁ Μολιέρους ἐπιτρέπει εἰς τὰς συζύγους ὅχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπατοῦν ἀκόμη τοὺς συμβίους τῶν. Ἐπίσης ἀκατάληπτος εἶνε ἡ ἐλευθερία μετὰ τῆς ὁποίας οἱ ὑπηρεταὶ τῶν καμφιδῶν τοῦ Μολιέρου περιπαίξουν τοὺς κυρίους τῶν.

★

Εἰς πολλὰ μουσεῖα καὶ ἰδιωτικὰς συλλογὰς ὑπάρχουν πολλοὶ πίνακες ψευδῶς ἀποδιδόμενοι εἰς μεγάλους καλλιτέχνας ἢ ἀνικείμενα, ὧν ἀμφισβητεῖται ἡ γνησιότης. Ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἰδρύθη μουσεῖον ἐπίτηδες διὰ τὰ ψευδῆ, τὰ πλαστογραφημένα καλλιτεχνικὰ ἔργα, διὰ νὰ διδάσκονται ἐν αὐτῷ μελετῶντες τὰς παραποιήσεις οἱ διευθυνταὶ τῶν μουσείων καὶ οἱ φιλότεχνοι συλλογεῖς, ἵνα προσυλλάσσονται ἀπὸ τὰς νοθείας. Τὸ Μουσεῖον θ' ἀγοράσῃ τὴν τιμὴν τοῦ Σαταφέρνους, τὴν ὁποίαν τὸ Λοῦβρον τῶν Παρισίων δὲν θέλει πλεόν.

★

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Πέμπτης Λεωφόρου ἐν Νέα Ὑόρκῃ πινακοθήκῃ Oehme's Gallery Ἀριθ. 320 Fifth Avenue, ἐκτίθενται τὰ ἔργα τῆς Ἑλληνίδος ζωγράφου κυρίας William J. Stillman, χήρας τοῦ γνωστοῦ δημοσιογράφου, θυγατρὸς τοῦ ἑλλοῦ ἐν Λονδίῳ μεγαλεμποροῦ Σπάρταλη. Ἡ κυρία Stillman ὅτε ἦτο ἀκόμη δεσποινὴς διεκρίθη ἐπὶ τῇ μεγάλῃ αὐτῆς ἐπιτυχίᾳ εἰς τὴν ζωγραφικὴν, τὰ δὲ ἔργα τῆς εἰκνυσαν πρὸ ἐτῶν τὴν προσοχὴν εἰς ἐκθέσεις ἐν Λονδίῳ, καὶ κατετάχθησαν μεταξὺ τῶν ἀρίστων ἰδίᾳ αἱ ὑδατογραφίαι τῆς, διὰ τὰς ὁποίας καὶ τὸ ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἔγκριτον περιοδικὸν Century ἔγραψεν ὅτι αἱ εἰκόνες τῆς ἦσαν «πλούσιαι καὶ πισταὶ εἰς ἐναρμόνιον χρωματισμὸν θαυμασίας ζωγραφικῆς τέχνης». Αἱ ὑδατογραφίαι τῆς κυρίας Stillman παριστᾶσι κήπους καὶ ἐξοχικὰ ἄρχατα μέγαρον Ἀγγλων εὐπατριδῶν ὡς καὶ τοπεῖα Ἰταλικά, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἰδιαίτερας προσοχῆς εἶνε εἰκὼν παριστᾶσα ἀγορκήπιον ἐν Τσικάνῃ πλησίον τοῦ χωρίου Fontaleria, τὸ ὁποῖον ἐνθυμίζει τὸν Βοκάκιον, ὡς ἄλλη εἰκὼν παριστᾶσα σκηνὴν παρὰ τὰ ὄματα τοῦ Vancluse μᾶς ἐνθυμίζει τὴν Λάουραν τοῦ Πετράρχου. Ἡ τελευταία αὕτη εἰκὼν εἶνε ἐξαισίως τέχνης, ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλαι ἐξ ἴσου ὥραται καὶ καλλιτεχνικώταται. Ἡ δεσποινὴς Σπάρταλη εἶχε σπουδάσει ὑπὸ τὸν μέγαν Ἀγγλον ζωγράφον Madiox Brown, διεκρίθη δὲ πολλάκις εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ἐτέρου Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ διαπρεποῦς Ἀγγλον ζωγράφου Sir Edward Burne-Jones, καὶ ἦτο φίλη τοῦ Dante Rossetti καὶ πολλῶν ἄλλων Ἀγγλων ποιητῶν καὶ λογίων.

Μεταξὺ τῶν διακριθειῶν Ἑλληνίδων ζωγράφων ἀναφέρουν αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἐκτός τῆς κ. Stillman τὴν δεσποινίδα Γενναδίου, ἀδελφὴν τοῦ ἐν Λονδίῳ ἄλλοτε πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος, τὴν κυρίαν Θάλειαν Καραβία τὸ γένος Φλωρᾶ, τὴν κ. Γαλλινᾶ τὸ γένος Τοπάλῃ, τὴν δεσποινίδα Λασκαρίδου, τὴν κυρίαν Παπαδοπούλου, τὸ γένος Μελά, καὶ τινες ἄλλας τῶν ὁποίων τὰ ἔργα πολλάκις ἐβραβεύθησαν εἰς διαφόρους ἐκθέσεις. Ἐν τῇ ὑδατογραφίᾳ ὅμως ἡ κ. Στίλμαν εἶνε ἐράμιλλος τῆς δεσποινίδος Γενναδίου, ἧτις ἐβραβεύθη διὰ χρυσοῦ μεταλλίου ἐν τῇ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων.

★

Ἐν Βοστώνῃ ὁ Ἀμερικανὸς φιλέλλην καθηγητὴς κ. I. Mahaffy ἔκαμε σειρὰν διαλέξεων περὶ τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας.

★

Ὁ πολυκατομμυριούχος Ἀμερικανὸς Ροκφέλερ προσέφερεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Σικάγου πέντε ἑκατομύρια δολ. διὰ νέας ὑποδειχθείσας αὐτῷ ἀνάγκας.

Ἡ δεσποινὶς Σοφία Λασκαρίδου ἐξέθηκεν εἰς τὴν ἐν Μονάχῳ Καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν (Kunstverein) τοπεῖα, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ τεχνοκρίται τοῦ Μονάχου ἐξεφράσθησαν εὐμένως. Ἡ Ἐφημερὶς «Τελευταῖαι Εἰδήσεις» τοῦ Μονάχου ἐκθέτουσα τὰς κρίσεις αὐτῆς περὶ τῶν ἔργων τῆς Αἰδος Λασκαρίδου, γράφει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς :

«Τὰ τοπεῖα τῆς Ἑλληνίδος ζωγράφου Δος Σοφίας Λασκαρίδου, δύνανται νὰ καταλεχθῶσι μεταξὺ τῶν μάλ-
λον διακρινόμενων ἔργων τῆς ἐβδομάδος ταύτης. Εἶνε ἰδίως ἄξια προσοχῆς δι' ἣν προξενούσιν ἐντύπωσιν δρο-
σερότητος καὶ διανύσεως, οἱ χρωματισμοὶ εἶνε φαιδροὶ
καὶ λεπτοί, τὸ δὲ σύνολον αὐτῶν ἐμφαίνει βαθεῖαν πα-
ρατήρησιν καὶ ἰδιάζουσαν ἀντίληψιν τῆς φύσεως».

Εἶνε δυσκολώτατον, ὥς ᾔνωστον, νὰ ἐκθέσῃ τις εἰς
τὴν ἔκθεσιν αὐτήν. Ἐνεκὰ δὲ τῆς πληθώρας τῶν ἔρ-
γων—ἀνεληθόντων ἐφέτος εἰς 4,000—τὰ ἔργα ἐκάστου
καλλιτέχοντος ἀλλάσσουσιν καθ' ἐβδομάδα. Ἐξαιρετικῶς τὰ
ἔργα τῆς Δος Λασκαρίδου ἐκρατήθησαν ἐπὶ δύο ἐβδο-
μάδας, ἐξετέθησαν δὲ ἑνδεκα ἔργα τῆς, ἐπὶ τὰ Ἑλληνικά
τοπεῖα καὶ τέσσαρα Γερμανικά ἐκ τοῦ χωρίου Dachau
ληφθέντα: τὸ Ποτάμι, Φαῖα ἁρμονία, τελευταῖαι ἡμέ-
ραι θέρου; καὶ Μελαγχολικὴ ἡμέρα.

★

Ὁ κ. Θ. Σπάθης βιολιστὴς διπλωματοῦχος τοῦ Ὁ-
δείου τῶν Παρισίων ἐπανελθὼν θὰ δώσῃ τρεῖς συναν-
τίας, εἰς τὸ Βασιλικόν, εἰς τὸ Ὁδεῖον καὶ εἰς τὸν
Παρθενόν. Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἐμφανίζεται
ὁ κ. Σπάθης εἰς τὰς Ἀθήνας.

★

Εἰς τὸ Λαβαντὸν τῆς Γαλλίας ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν
85 ἐτῶν ὁ μουσικοδιδάσκαλος Ἑρρίκος Ρεγιέ, συνθέ-
της τοῦ «Σιγκούρ» τοῦ «Σαλαμπὸ» καὶ τῆς «Βαλκυρίας».

★

Ἡ Ἐλεονώρα Δουζέ ἤρχισεν νέαν καλλιτεχνικὴν πε-
ριοδεῖαν. Μετέβη ἤδη εἰς Αὐστρίαν.

★

Εἰς τέσσαρας διαλέξεις ὁ κ. Σπ. Λάμπρος ὥμλησεν
εἰς τὸν «Παρθενόν» περὶ τοῦ «Δεσποτάτου τῆς Πελο-
ποννήσου» Ἡ ὁμιλία του ἦτο περίληψις μακροχρονίου
ἐρευνῆς περὶ τῆς σπουδαιότητος ἀλλὰ καὶ μάλλον ἀγνώ-
στου Ἑλληνικῆς ἡγεμονίας, τῆς ἰδρυθείσης ὑπὸ τῶν
Παλαιολόγων ἐν Πελοποννήσῳ. Κατόπιν μελετῶν εἰς
τὰς βιβλιοθήκας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, ὁ κ.
Λάμπρος συνέλεξεν ἄφθονον καὶ πολυτιμον ὕλικον πρὸς
διαφώτισιν τῆς ἱστορίας τοῦ εἰρημένου Δεσποτάτου, περὶ
οὗ ὀγκωδέστατον ἐτοιμάζει σῆμαγμα.

★

Ἐωρτάσθη ἐν Λονδίνῳ ἡ ἐνενηκονταετηρὶς τοῦ με-
γάλου Ἀγγλοῦ ζωγράφου Φρίθ, ὅστις εἶνε τὸ γηραιό-
τερον μέλος τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Λονδίνου.
Παρ' ὅλον τὸ γῆράς του, ὁ Φρίθ ἐξακολουθεῖ διαρκῶς
ἐργαζόμενος, τελειώνει δὲ κατ' αὐτὰς ζωγραφικὸν πίνα-
κα ὥραας: νεάνιδος.

★

Τραγικὸν τέλος ἔσχεν ὁ γνωστότατος Γάλλος ποιητὴς
καὶ λογογράφος Κατούλ Μαντιές, διαμελισθεὶς ἀπὸ τοὺς
τροχοὺς σιδηροδρομικῆς ἁμαρτοστοχίας. Ὁ ποιητὴς ἐπέ-
βαινε αὐτῆς μεταβαίνων εἰς Ἅγιον Γερμανὸν ἔνθα
κατώκει, ὅτε ἐξυπνήσεν αἰφνιδίως καὶ νομίσας ὅτι ἔ-
φθασε εἰς τὸν σταθμὸν ἐπῆλθε προτοῦ σταματήσειν τὸ
τροῖνον. Θί τροχοὶ διήλθον τοῦ σώματός του. Ὁ ἐγκέ-
φαλός του ἐσκορπίσθη ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων του.

Αἱ διαδόσεις ὅτι διετέλει ἐν μέθῃ ἢ ὅτι ἠτυοκτόνησεν
ἐλέγχονται ἀνακριβεῖς.

Ὁ Μαντιές ἐγεννήθη εἰς Βορδὼ τῷ 1841.

Ἀβρὸς καὶ ἁρμονικώτατος, ἐνίοτε συμβολιστὴς, ἀλλ'
ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λάτρης τοῦ κλασικισμοῦ, ἔγραψε
πλεῖστα θαυμάσια ποιήματα καὶ διηγήματα. Ὡς μυθι-

στοριογράφος εἴκνε, ἀλλὰ καὶ δραματικά ἔργα ἔγραψε
μετ' ἐπιτυχίας. Πολυγράφος, τορνευτὴς τῶν φράσεων
εἶχε τὴν χάριν τῆς γοητείας. Ἡ ζωὴ του ὥς ἰδιώτου
καὶ συγγραφέως ὑπῆρξεν εὐδαίμων, ὑπὸ πάσας τὰς ἐπό-
ψεις. Ἦτο μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ θεα-
τρικὸς κριτικὸς τῆς «Ἐφημερίδος». Ἡ σύζυγός του
ποιήτρια ἐπίσης, ἐσχάτως ἐδημοσίευσεν νέον τόμον ποιη-
μάτων, μὲ πρόλογον τοῦ συζύγου τῆς.

Νεώτατος ἴδρυσε τὸ περιοδικὸν «Revue Fantaisiste»,
ἧτις ὑπῆρξε τὸ φιλολογικὸν λίκνον τῶν ἐνδοξοτέρων
Γάλλων συγγραφέων. Ὑπῆρξεν ἰδρυτὴς τῆς ὁμάδος τῶν
Parnassiens, ἣν ἱστοριογράφησεν. Ὁ «Θρύλλος» τοῦ
Συγχρόνου Παρθενόν» εἶνε ἀπὸ τὰ ἀπολαυστικώτερα
ἔργα του. Τὸν α'. τόμον τῶν ποιημάτων του ἐδημοσίε-
υσεν εἰς ἡλικίαν 21 ἔτους, ἐπληρέθη δὲ ὑπὸ τοῦ αὐστηρο-
τέρου κριτικοῦ Sainte-Beuve. Τὰ περισσώτερα ἔργα του
εἶνε σκανδαλώδη, πλειστάκις δὲ κατεδικάσθη εἰς φυλά-
κισιν καὶ πρόστιμον ἐπὶ προσβολῇ τῆς δημοσίας αἰδοῦς.
Ἦτο ὥρατος τὴν μορφήν, ἀλλ' ἡ καλλονὴ του ἦτο μάλ-
λον γυναικώδης. Ἐνυμφεύθη εἰς πρῶτον γάμον μὲ τὴν
κόρην τοῦ Θεοφίλου Γωτιέ, τὴν διεζεύχθη καὶ ἐνυμ-
φεύθη μὲ μίαν ὥραιότατην εὐθύνον χήραν ἀπὸ τῆς
ὁποίας καὶ πάλιν ἐχωρίσθη, σονητῶτο ὁμως φιλικῶς
μαζὶ τῆς εἰς τὰς αἰδοῦσας καὶ τὰ κοσμικὰ κέντρα.

Ἀπὸ τινος ἡσυχάζετο εἰς τὴν συγγραφὴν ἐνὸς ἱστορι-
κοῦ δράματος οὗ ἡ ὑπόθεσις περιεστρέφετο εἰς τὴν δια-
μομήν τοῦ Μεγ. Ναπολέοντος εἰς Ἑλβαν.

★

Ὁ καλλιτεχνικὸς Ὀμιλος τῆς Τουρναι διοργανῶ
ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι του ἔκθεσιν τῶν ἔργων τῶν
καλλιτεχνῶν τοῦ 19' αἰῶνος, τῶν καταγομένων ἐκ τῆς
πόλεως ταύτης.

★

Ὁ κ. Θ. Θωμόπουλος νέον εἰργάσθη γλυπτικὸν ἔρ-
γον, τὸν «Κουρασμένον» τῆς ζωῆς. Εἶνε γνωστὴ ἡ πλῆ-
ρης ἐμπνεύσεως δύναμις τοῦ κ. Θωμοπούλου, ὅστις καὶ
ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῷ ἀπετύπωσε τὴν καλλιτεχνικὴν ψυχὴν του.

★

Ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Μποκασιόμπελ διοργανωθεῖσα ἔκθε-
σις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του προσέλκυσε πλῆθος ἐκλεκτῶν
ἐπισκεπτῶν. Ἐξετιμήθησαν ἰδιαζόντως ὁ δρόμος τοῦ
Mon veros, ἡ δύσις εἰς τὴν Παλαιοκαστρίτσαν, τὸ ὠ-
ραιότερον τῶν ἐφεινῶν του—μία ἀνατολὴ Σελήνης ἐκ
τῆς Μπενίτσας, τὸ Κεφαλάρι, τὸ Ρωμαιοκὸν τοπεῖον
Villa Vorgesa, δύο θαλασσογραφίαι τοῦ Κερκυραϊκοῦ
λιμένος, ἡ προσωπογραφία τοῦ κ. Σταῖκου (τὸ γένος
Καμπᾶ) καὶ μία φυσικωτάτη σπονδὴ γέροντος.

Εἰς τὴν ἐφεινὴν ἔκθεσιν ἐξέθηκε 30 ἔργα, ἐκ τῶν
ὁποίων ἐπωλήθησαν 8, ἀγορασθέντα ὑπὸ τῶν κ.κ. Ζ.
Μάτσα, Θ. Βελλιανίτου, Ἀποστολίδου καὶ Γιαννουκάκη.

★

Εἰς τὸν διαγωνισμόν τῆς Ἑλλ. Καλλιτεχνικῆς Ἐ-
ταιρείας πρὸς σύνθεσιν ἐγχρώμου διαφημηστικοῦ πίνακος
τῆς προσοχῆς καλλ. ἐκθέσεως ὑπεβλήθησαν 8 σχέδια,
ἅτινα δὲν ἀνταπεκρίνοντο εἰς τοὺς ὅρους τῆς προκηρύ-
ξεως. Ἐν τούτοις τὸ βραβεῖον διενεμήθη μεταξὺ τῶν
ζωγράφων κ.κ. Ραφρομανίη καὶ Ροῦμπου. Θὰ ἐκτελε-
σθῇ τὸ σχέδιον τοῦ πρώτου.

★

Διὰ τὴν προσεχῆ Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν ἐν τῷ Ζα-
πεῖῳ τῆς Ἑλλ. καλλιτεχνικῆς Ἐταιρείας ἐξελέγησαν
μέλη τῆς κριτικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ κ.κ. Ροῦβίλος, Μαδιό-
πουλος, Δεμπέσης διὰ τὰ ζωγραφικὰ ἔργα, Σῶχος διὰ
τὰ γλυπτικὰ καὶ Μούσης διὰ τὰ ἀρχιτεκτονικά. Ἀνα-
πληρωτικά δὲ μέλη οἱ κ.κ. Χατζῆς καὶ Ἀριστεύς.

★

Κατὰ τὸν Φεβρουάριον θὰ διοργανωθῇ ἐν Λιέγη ἡ
ἐκθεσις τῶν ἔργων τοῦ ζωγράφου Ριχάρδου Heintz.

Ὁ ἐκ Βρυξελλῶν ζωγράφος Ἰωσήφ Francois ἐτοιμάζει ἐκθεοὶν τῶν ἔργων του ἐν τῷ Καλλιτεχνικῷ Κύκλῳ τῶν Βρυξελλῶν.

★

Ἡ 49η Ἐκθεσις τῶν Ὑδατογράφων, ἥτις διωργανώθη ἐν τῷ Νεωτέρῳ Μουσείῳ τῶν Βρυξελλῶν, ἐοικεῖται ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας. Ἐν μέσῳ τῶν ἐξῶχων ἔργων τῶν Ἀγγλων Bartlett, East Robinson, τοῦ Ὀλλανδοῦ Breitner, τοῦ Baseler καὶ τοῦ Jacob Smits διεκρίνοντο τὰ ἔργα τοῦ Evariste Carpentier (Μήτηρ καὶ κόρη), ἡ Ἀποψὶς τοῦ μεγάρου Curtius, τοῦ Ang. Donnay μία ἀποψὶς τῆς κοιλάδος Ourthe καὶ τοῦ Alex. Marcette θαλασσογραφίαι πλήρεις ζωῆς.

★

Τὴν 1ην Μαρτίου 1909 θ' ἀνεγερθῇ εἰς τὴν Βαρσοβίαν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως ἐκατὸν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Σωπέν, μνημεῖον εἰς τὸν μέγαν συνθέτην. Ὁ Σωπέν ἐγεννήθη, ὡς γνωστὸν, εἰς τὴν Ζηλαζοβάβωλιν, πόλιν κειμένην πλησίον τῆς πρωτευούσης τῆς Πολωνίας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ συναχθοῦν εἰς τὴν Βαρσοβίαν οἱ μεγαλείτεροι μουσικοὶ τῆς ἐποχῆς μας.

★

Ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων εβδομαδιαίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν «Εἰκονογραφική», «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως», «Παναθηναϊκή», «Παναθηναίων», «Ἀληθείας», «Ἑλλάδος», «Πανελληνίου Κράτους», «Ρωμηοῦ», «Κράτους», «Ἐθνικοῦ Βήματος» καὶ «Πύρρον», ἰδρυθῇ Ἑταιρεία Περιοδικικοῦ τύπου Ἀθηνῶν, σκοποῦσα τὴν συναδελφικὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὴν πρόοδον τοῦ περιοδικικοῦ τύπου. Ἡ διευθύνουσα ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Καλογεροπούλου, Κ. Μεγαλίδου καὶ Θ. Τζαβέλλα.

★

Διὰ τῆς «Σφρακτιρίας» ἥτις εἶχεν ἀποπλεῦσθαι εἰς Κωνσταντίνην χάριν τῶν οἰσιμοληκτικῶν ἐκπομπῶν πολυτίμητα σκευῆ ἀνευρεθέντα ἐν Μεσσηνίᾳ ὑπὸ σωρῶν ἐρειπίων, ἐν οἷς τρεῖς εἰκόνες καὶ δύο σταυροί, ὧν ὁ εἰς ἔχει μεγάλην ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν.

★

Ἐν τῷ Παρθενῳ, ἀρχοῦνται προσεχῶς αἱ ἐπιστημονικαὶ διαλέξεις τῶν μελῶν αὐτοῦ. Θὰ ἐμιλήσων ἐκτός ἄλλων, ὁ κ. Ἀραβαντινὸς περὶ τῆς ποιήσεως ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ τῆς λαογραφίᾳ ἐν τῇ ποιήσει, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς κ. Χορτὼν Ἑλληνιστί, ὁ κ. Ἡλιόπουλος περὶ τοῦ ἀνθρώπου ὡς ὑπευθύνου τῶν πράξεων του, ὁ κ. Γ. Καραβίας περὶ ἐπιφανῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἐν τῇ ἑξέχῃ, ὁ κ. Μάτεσις περὶ οἰκονομικῶν κρίσεων, ὁ κ. Πεταλάς περὶ τῶν πρώτων κατοικῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Σάμιος περὶ τῶν δασῶν ὑπὸ αἰσθηματικῇ ἔποψιν, ὁ κ. Φραγκιᾶς περὶ κάλλους καὶ ἀληθείας καὶ ἄλλοι.

★

Ὁ κ. Ν. Παπαλεξανδρῆς, ἀρξάμενος τῶν διαλέξεων τοῦ «Ἐθνικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου», ἐμιλήσεν μὲ πολλὴν εὐγλωτίαν περὶ «τῶν δημοτικῶν ἡμῶν ἀομάτων, τῆς ποιήσεως αὐτῶν καὶ περὶ χοροῦ Ἑλληνικοῦ». Κατέδειξε τὴν δύναμιν τῆς Ἑλλ. ποιήσεως, ἐξήρα τὴν ἔμπνευσιν τῶν ἀομάτων καὶ τὴν χάριν τῶν Ἑλλ. χορῶν. Κατεφέρθη κατὰ τῶν δῆθεν δημοτικιστῶν—μαλλιαρῶν, καὶ ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς διασώσεως τῶν γνησίων μελῶν τῆς μουσικῆς καὶ περισυλλογῆς αὐτῶν.

★

Ἡτοιγόνθησαν ἐν Παρισίοις Ἀλβέρτος Μερά (Mérat) ἐκ τῶν καλῶν ποιητῶν τῆς Γαλλίας. Ἐξῆσεν ἀπορῥύθως μίαν ζωὴν φαιδράν, ἀλλ' ἥτις κατέληξεν εἰς μελαγχολίαν.

Εἶχε καταντήσῃ ἕως δι' αὐτὸν νὰ ἀστείυνται, νὰ φαίνεται εὐθυμος, καίτοι ἐν σάρκωμα εἰς τὸν λαιμὸν

ἦτο ἀφορμὴ νὰ τὸν στενοχωρῇ. Κατόπιν ἐγχειρίσεως ἀπὸ ἀλλότῃ τοῦ σαρκώματος, ἀλλ' μαζὶ μὲ αὐτὸ ἔλλειψε ἡ εὐθυμία τοῦ ποιητοῦ καὶ κατέστη ὁ μελαγχολικώτερος τῶν ἀνθρώπων.

Ὅταν ἐξέδωκε τὰς «Χμαιράς» ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ, ἔγραψε διὰ τοὺς στίχους τοῦ Μερά, οἱ «ἔχουν τὸ βαθὺ θάλλητρον τῶν πραγμάτων ἀπὸ τῶν ὁποίων προκύπτουν τὰ ἄνθη καὶ τῶν ψυχῶν ἀπὸ τὰς δροίας προκύπτουν αἱ ἰδέαι». Ὁ Th. de Banville ἀπεφάνθη εἰς μίαν κριτικὴν τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὴν «Ἐπιθεωρήσει» τοῦ ἸΘ'. αἰῶνος «οἱ ὁ Μερά εὗρεσκε τὴν ἀδριστην λέξιν, τὴν διακρίνουσαν κόσμον ἰδεῶν καὶ ὄψεων». Ἀλλ' ἔζη, καίτοι τοσοῦτον εὐμοιρῶν ποιητικῆς φλεβός, ἐν μονώσει νέοι διηροῦντο ποιητικοὶ ὀρίζοντες· οἱ Παρθασοῖδες ἀπεκήρυττον τοὺς παλαιότερους, ἐν οἷς καὶ ὁ Μερά καὶ ὁ ποιητὴς παρεγνώρισθη. Ἐκ τῶν ποιημάτων τοῦ Μερά, αἱ «Χμαιραὶ», τὸ «Ἐδωλον», αἱ «Μαρμαρίνοι πόλεις» σφραγίσαι ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ τὰ «Παρισινὰ ποιήματα» εἶνε τὰ ὀραιότερα.

★

Ἐν Παρισίοις θὰ ἰδρυνθῇ ἀνδρία εἰς τὸν Γ. Μπονντέ, φιλόλογον τοῦ ἸΣΤ' αἰῶνος καὶ ἰδρυτὴν τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων.

★

Εἰς Παρισίους καὶ Λυὸν ἐωρτάσθη ἡ ἐκατονταετηρίς τοῦ Γκουϊνιάλ, τοῦ ἥρωος τῶν θεατρικῶν ἀνδρεικέλων.

★

Πρόεδρος τῆς Διεθνούς ἐκθέσεως τῆς Διέγκης, τὴν ὅποιαν διοργανοῦν ἡ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἑταιρείας, ἐξελέγη ὁ κ. Paul van Heogarden—Braconier. Ἡ ἐκθεσις αὕτη θ' ἀνοίξῃ τὴν 9ην Μαΐου ν. ε. εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ μεγάρου τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

★

Ἡ ἐν Διέγκῃ Ἑταιρεία «Τὸ ἔργον τῶν καλλιτεχνῶν» ἀγγέλλει διὰ λαμβάνει τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν μνημεῖου εἰς μνήμην τοῦ γλύπτου Ἰωάννου Delcour.

✠ ✠ ✠

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀρχ. σχολῇ ὁμίλησαν ὁ κ. Χάσλουν περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Αἰῶνος καὶ τῆς οἰκογενείας Κατελοῦζων, ὁ κ. Δῶκινς περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος ἐν Σπάρτῃ, ὁ κ. Γουέις περὶ τῶν ἐν Ζερελῇ τῆς Θεσσαλίας ἀνασκαφῶν καὶ ὁ κ. Γουντγῶρντ περὶ τῆς ἐν Σπάρτῃ πολιτείας τοῦ Λυκούργου.

Εἰς τὴν Γερμανικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολὴν ὁμίλησαν ὁ κ. Μιχ. Δέφνερ περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν Μεθάνων, ὁ δὲ κ. Μίλλερ περὶ τοῦ Ἱεροῦ τῆς Λημναίας Ἀρτέμιδος ἐν Κομποθέτρᾳ τῆς Τριφυλίας, ὁ κ. Πριγκζάιμ περὶ Καλοῦδωνος, ὁ κ. Δαίρπφελδ περὶ τῶν ἐν Λευκάδι—Ἰθάκῃ ἀνασκαφῶν.

Ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ Σχολῇ ὁμίλησαν οἱ κ. κ. Β. Χ. Χιλ περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ 1908, Γ. Β. Ἐλδερκιν περὶ τῆς πηγῆς τοῦ Γλαύκου ἐν Κορίνθῳ, καὶ Β. Κ. Πρέντις περὶ μιᾶς πόλεως καὶ βασιλικῆς ἐπαύλεως ἐν τῇ ἐγγυς χριστιανικῇ Συρίᾳ.

★

Ἡ Ἱταλικὴ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ ἀνεκάλυψεν ἐν Κρήτῃ εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Φαιστοῦ πηλινὴν πινακίδα, ἐν σχήματι δίσκου κυκλικοῦ διαμέτρου 16 ἑκατοστῶν, ἥτις ἀποδεικνύει ὅτι πρὸ 4 ἢ 5,000 ἐτῶν ὑπῆρχεν ἐν Κρήτῃ μία ἰδέα καὶ ἀρχὴ τυπογραφίας. Ἀμφότεραι αἱ ἐπιφάνειαι τοῦ δίσκου καλύπτονται ὑπὸ γραμμάτων τοῦ εἰκονογραφικοῦ (ιερογλυφικοῦ) εἶδους,